

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ĮSTATYMO „DĖL UŽSIENIEČIŲ TEISINĖS PADĖTIES“ NR. IX-2260 11, 26, 35, 41, 42, 43, 46, 50, 53, 58, 107 IR 141 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XVP-690

2025 m. d. Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo 2025 m. rugsėjo 23 d. vakarinio posėdžio metu priimtą sprendimą (Nr. SPP-80), Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ Nr. IX-2260 11, 26, 35, 41, 42, 43, 46, 50, 53, 58, 107 ir 141 straipsnių pakeitimo įstatymo projektui Nr. XVP-690 (toliau – Įstatymo projektas) ir pasiūlyti Lietuvos Respublikos Seimui Įstatymo projektą tikslinti pagal šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Atkreiptinas dėmesys, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybė pateikė Lietuvos Respublikos Seimui Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ Nr. IX-2260 pakeitimo įstatymo projektą (toliau – UTPI projektas). UTPI projekte (TAIS Nr. 25-7476(5), siekiant užkardyti stebimas piktnaudžiavimo studijomis tendencijas, siūloma nustatyti atitinkamus ribojimus: 1) nustatyti teisę dirbti ne daugiau kaip 20 valandų per savaitę užsieniečiams, studijuojantiems pirmosios pakopos studijų 1 arba 2 kurse, išskyrus praktikos ir vasaros atostogų laikotarpį; 2) nustatyti, kad bendras pirmosios ir antrosios pakopos studentui išduodamų ir (ar) pakeičiamų leidimų laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje (toliau – leidimas laikinai gyventi) galiojimo laikotarpis negali būti ilgesnis nei 8 metai. Skirtingai nei Įstatymo projekte, UTPI projekte nesiūloma riboti studentų savarankiškos veiklos, nes savarankiškos veiklos specifika ir su tuo susijęs šios veiklos reguliavimas nereikalauja traukti į apskaitą savarankiškos veiklos vykdymo trukmės ir dažnu atveju ši veikla yra orientuota į rezultatą, o ne į darbo laiką, todėl, nustačius ribojimą užsiimti savarankiška veikla ne daugiau nei 20 valandų per savaitę, būtų neįmanoma arba sudėtinga kontroliuoti šio reikalavimo laikymąsi. Be to, UTPI projekte nesiūloma su darbu ar savarankiška veikla susijusių ribojimų nustatyti mokiniams jų mokymosi laikotarpiu, kadangi pagal Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ (toliau – Įstatymas) 46, 57 ir 58 straipsnių nuostatas užsieniečiui, kuris atvyksta į Lietuvos Respubliką mokytis į švietimo įstaigą pagal bendrojo ugdymo arba formaliojo profesinio mokymo programą (programas), apskritai nenumatyta galimybė dirbti.

Atsižvelgiant į tai, kad UTPI projekte numatytais ribojimais studijuojantiems užsieniečiams būtų pasiekti Įstatymo projekto tikslai, taip pat į tai, kad Vyriausybė įvertino Įstatymo projektu siūlomų nuostatų įgyvendinimo aspektus, siūlytina Įstatymo projekte atsisakyti nuostatų, susijusių su ribojimais studijuojantiems užsieniečiams: Įstatymo projekto 1 straipsnyje keičiamo Įstatymo 11 straipsnio 7 dalies pakeitimo, 3 straipsnyje keičiamo Įstatymo 35 straipsnio 1 dalies 18 punkto pakeitimo ir papildymo 18¹ punktu, 7 straipsnyje keičiamo Įstatymo 46 straipsnio papildymo 4 dalimi, 8 straipsnyje keičiamo 50 straipsnio 1 dalies 9 punkto pakeitimo, 10 straipsnyje keičiamo 58 straipsnio papildymo 2 punktu.

2. Įstatymo projekto 2 straipsniu pildomoje Įstatymo 26 straipsnio 3⁴ dalyje siūloma nustatyti išimtis, kam reikalavimas pateikti lietuvių kalbos mokėjimą patvirtinantį dokumentą netaikomas. Nustačius tokį teisinį reglamentavimą, reikalavimas pateikti lietuvių kalbos mokėjimą patvirtinantį dokumentą būtų taikomas tik užsieniečiams, kurie turi teisę atkurti Lietuvos Respublikos pilietybę, yra lietuvių kilmės ar atvyksta darbo pagrindu, ir užsieniečių šeimos nariams, išskyrus užsieniečių, kurie ketina dirbti Lietuvos Respublikoje aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą ar yra perkeliami įmonės viduje, šeimos narius. Pažymėtina, kad Įstatymo projekte siūlomas reikalavimas pateikti lietuvių kalbos mokėjimą patvirtinantį dokumentą bus taikomas tik tiems užsieniečiams, kurie per pastaruosius 8 metus ne mažiau kaip 5 metus gyveno Lietuvos Respublikoje, t. y. kurie jau turėjo galimybę pramokti lietuvių kalbos ir kurie, siekdami ir toliau gyventi Lietuvos Respublikoje, turėtų integruotis. Iš Įstatymo projekto nuostatų suprantama, kad aukštos profesinės kvalifikacijos darbuotojai, studentai, dėstytojai ar tyrėjai, ekonomiškai išsivysčiusių šalių piliečiai ir kiti užsieniečiai, kurie, nors ir pragyveno Lietuvos Respublikoje ne trumpiau kaip 5 metus, nebūtų skatinami integruotis. Nustačius tokį platų išimčių taikymą nebūtų pasiektas Įstatymo projekto tikslas, nes pragyvenus Lietuvos Respublikoje 5 metus tik iš nedidelės dalies užsieniečių būtų reikalaujama mokėti lietuvių kalbą. Siekiant sėkmingos integracijos, siūlytina reikalavimą pateikti lietuvių kalbos mokėjimą patvirtinančius dokumentus taikyti visiems užsieniečiams, kurie atitinka Įstatymo projekto 2 straipsniu pildomame Įstatymo 26 straipsnio 1 dalies 7 punkte nurodytas sąlygas, išskyrus kelias išimtis. Įvertinus tai, kad tam tikrais atvejais leidimas laikinai gyventi negalėtų būti neišduotas net ir tuo atveju, jeigu užsienietis nemokėtų lietuvių kalbos (pvz., kai leidimas laikinai gyventi išduodamas dėl to, kad užsieniečio negalima grąžinti į užsienio valstybę), siūlytina išimtį taikyti tik užsieniečiams, kuriems leidimas laikinai gyventi išduodamas ar keičiamas Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatytu pagrindu, tačiau tik tiems, kurių negalima grąžinti į užsienio valstybę ar išsiųsti iš Lietuvos Respublikos Įstatymo 130 straipsnio 1, 2, 4 dalyse nurodytais atvejais arba kurių išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos vykdymas sustabdytas dėl Įstatymo 132 straipsnio 1 dalyje nurodytų aplinkybių, taip pat

Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 9 punkte nustatytu pagrindu (suteikta papildoma apsauga Lietuvos Respublikoje) ir Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 10 punkte nustatytu pagrindu (suteikta laikinoji apsauga Lietuvos Respublikoje).

Atsižvelgiant į tai, kad 2021 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2021/1883 dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą sąlygų, kuria panaikinama Tarybos direktyva 2009/50/EB, 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/66/ES dėl bendrovės viduje perkeliamų trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų, 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos, 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2016/801 dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir gyvenimo mokslinių tyrimų, studijų, stažavimosi, savanoriškos tarnybos, mokinių mainų programų arba edukacinių projektų ir dalyvavimo *Au pair* programoje tikslais sąlygų (toliau – Direktyva (ES) 2016/801) ir 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvos 2004/81/EB dėl leidimo gyventi šalyje išdavimo trečiųjų šalių piliečiams, kurie yra prekybos žmonėmis aukos arba kurie dalyvavo vykdant nelegalios imigracijos padėjimo veiksmus, bendradarbiaujantiems su kompetentingomis institucijomis, nuostatos neleidžia nustatyti kalbos mokėjimo reikalavimo kaip leidimo laikinai gyventi išdavimo sąlygos, buvo kreiptasi į Europos Komisijos atstovus prašant išaiškinti, ar toks reikalavimas būtų laikomas pažeidimu. Sulaukus Europos Komisijos išaiškinimo, bus galima spręsti ar užsieniečiams, siekiantiems dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos darbą, ir jų šeimos nariams, taip pat tyrėjams bei perkeltiems įmonės viduje darbuotojams bei jų šeimos nariams, pabėgėlių šeimos nariams, prekybos žmonėmis arba nelegalaus darbo aukoms, kurios bendradarbiauja su ikiteisminio turimo įstaiga arba teismu, galima nustatyti reikalavimą pateikti lietuvių kalbos mokėjimą patvirtinančius dokumentus kaip leidimo laikinai gyventi išdavimo sąlygą, kai užsienietis Lietuvos Respublikoje pragyveno 5 metus per pastaruosius 8 metus.

3. Įstatymo projekto 6 straipsniu papildomoje Įstatymo 43 straipsnio 3¹ dalyje siūloma nustatyti, kad reikalavimas pateikti lietuvių kalbos mokėjimą patvirtinančius dokumentus būtų taikomas šeimos nariams, kai jie atvyksta šiais pagrindais: Lietuvos Respublikoje gyvena užsieniečio tėvai arba vienas iš jų, kurie yra Lietuvos Respublikos piliečiai, Lietuvos Respublikoje gyvena užsieniečio sutuoktinis arba asmuo, su kuriuo sudaryta registruotos partnerystės sutartis ir kuris yra Lietuvos Respublikos pilietis arba užsienietis, turintis leidimą gyventi, taip pat jeigu užsienietis yra užsieniečio, turinčio leidimą gyventi, pirmos eilės tiesiosios aukštutinės linijos giminaitis ar Lietuvos Respublikoje gyvena užsieniečio tėvai, kurie yra nedarbingi dėl senatvės pensijos amžiaus arba neįgalumo ir turi leidimą nuolat gyventi.

Pažymėtina, kad šioms užsieniečių grupėms nebūtų taikomos Įstatymo projekto 2 straipsniu pildomame Įstatymo 26 straipsnio 1 dalies 7 punkte nurodytos sąlygos, iš kurių viena – per pastaruosius 8 metus ne mažiau kaip 5 metus gyventi Lietuvos Respublikoje, tai reiškia, kad toks užsienietis, norėdamas gauti leidimą laikinai gyventi šeimos susijungimo pagrindu, dar neatvykęs į Lietuvos Respubliką, jau turėtų būti išmokęs lietuvių kalbą ir pateikti tai patvirtinančius dokumentus. Atkreiptinas dėmesys, kad tokiu atveju turėtų būti sudarytos sąlygos pasitikrinti lietuvių kalbos žinias ir gauti lietuvių kalbos mokėjimą patvirtinančius dokumentus užsieniečiui būnant užsienyje, nes šiuo metu lietuvių kalbos mokėjimas tikrinamas užsieniečiui fiziškai dalyvaujant. Reikalavimas tam tikrų užsieniečių grupių šeimos nariams dar iki atvykstant į Lietuvos Respubliką mokėti lietuvių kalbą galėtų turėti ir platesnių neigiamų socialinių pasekmių, pavyzdžiui, paskatinti Lietuvos Respublikos piliečių emigraciją. Jei Lietuvos Respublikos piliečio sutuoktiniui (-ei) būtų užkirstas kelias atvykti į Lietuvos Respubliką dėl kalbos mokėjimo reikalavimo, tai galėtų paskatinti Lietuvos Respublikos pilietį išvykti gyventi į sutuoktinio (-ės) kilmės šalį, ypač atsižvelgiant į tai, kad daugelyje Europos Sąjungos valstybių tokios sąlygos šeimos susijungimui nėra taikomos. Atsižvelgiant į tai, kad siūlomas reikalavimas tam tikrų užsieniečių grupių šeimos nariams dar iki atvykstant į Lietuvos Respubliką mokėti lietuvių kalbą nepagrįstai apsunkina arba padaro neįmanomu šeimos susijungimą, todėl laikytinas neproporcingu, bei siekiant nustatyti vienodus reikalavimus dėl lietuvių kalbos mokėjimo tiek užsieniečiui, pas kurį atvyksta šeimos nariai, tiek atvykstantiems šeimos nariams, siūlytina atsisakyti Įstatymo projekto 6 straipsniu papildomos Įstatymo 43 straipsnio 3¹ dalies nuostatų.

Jeigu į šį siūlymą būtų neatsižvelgta, atsižvelgiant į šiame punkte minėtų Europos Sąjungos teisės aktų nuostatas, Įstatymo projekto 6 straipsniu papildomą Įstatymo 43 straipsnio 3¹ dalį būtina papildyti išimtimi dėl užsieniečių, kurie kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi gavimo šeimos susijungimo pagrindu kaip užsieniečių, kuriems leidimas laikinai gyventi išduodamas Įstatymo 44¹, 44², 48 ar 49² straipsniuose nustatytais pagrindais ar kuriems leidimas nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje išduodamas Įstatymo 53 straipsnio 1 dalies 7 punkte nustatytu pagrindu, šeimos nariai.

4. Įstatymo projekto 6 straipsnyje keičiamo Įstatymo 43 straipsnio 6¹ dalies 1 punkte numatomas pakeitimas, kuriuo siūloma panaikinti galimybę magistrantūroje studijuojantiems užsieniečiams atvykti kartu su šeimos nariais. Preliminariais 2025 m. duomenimis, magistrantūroje studijuoja 2405 užsieniečiai, ir tik 223 užsieniečiai, kurie yra magistrantūroje studijuojančiųjų šeimos nariai, kreipėsi dėl leidimo laikinai gyventi šeimos susijungimo pagrindu. Atsižvelgiant į tai, kad magistrantūroje studijuojančių užsieniečių ir jų šeimos narių skaičius bendrame imigracijos sraute nėra didelis, į tai, kad siekiant atsivežti šeimos narius

taikomos Įstatymo 26 straipsnyje nustatytos leidimo laikinai gyventi išdavimo sąlygos, tarp jų ir reikalavimas turėti pakankamai lėšų ir (ar) reguliarių pajamų, kurių pakanka pragyventi Lietuvos Respublikoje, taip pat į tai, kad užsieniečiai, kurie atvyksta studijuoti magistrantūroje, yra jau įgiję aukštą profesinę kvalifikaciją (baigę pirmosios pakopos studijas), t. y. jie priskirtini užsieniečių, kurių teisė dirbti nebūtų ribojama, grupei, bei į tai, kad aukštos profesinės kvalifikacijos užsieniečiai yra prioritetinė užsieniečių grupė, siūlytina palikti galimybę magistrantūroje studijuojantiems užsieniečiams atvykti su šeimos nariais.

5. Dėl Įstatymo projekto 7 straipsniu papildomoje Įstatymo 46 straipsnio 1^l dalyje nustatomo reikalavimo, kad užsieniečius priimanti mokslo ir studijų institucija, švietimo įstaiga ir priimančysis subjektas privalo būti patvirtinti:

5.1. Pažymėtina, kad šiuo metu visi teisėtai veikiantys švietimo paslaugas teikiantys subjektai yra registruoti valstybės registruose, o vadovaujantis Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymo 42 straipsnio 1 dalyje nurodytomis sąlygomis, visos Lietuvoje veikiančios aukštosios mokyklos gauna leidimus vykdyti studijas ir su studijomis susijusią veiklą, be to, remiantis Mokslo ir studijų įstatymo 46 straipsnio 2 dalimi, siekiant užtikrinti mokslo ir (arba) meno veiklos ir studijų kokybę, galima atlikti tiek išorinį studijų programų vertinimą ir akreditavimą, tiek ir išorinį mokslo ir studijų institucijų įvertinimą ir (arba) akreditavimą. Atsižvelgiant į tai, siūlomas teisinis reguliavimas būtų perteklinis, sukuriantis papildomą naštą institucijoms ne tik nustatant patvirtinimo mechanizmą, bet ir kontroliuojant, ar nustatytų patvirtinimui reikšmingų kriterijų yra laikomasi. Jeigu į šį siūlymą būtų neatsižvelgta, įvertinus tai, kad studijos vykdomos tik aukštosiose mokyklose, patvirtinimo institutas turėtų būti taikomas tik aukštosioms mokykloms.

5.2. Pažymėtina, kad Direktyvos (ES) 2016/801 15 straipsnio 3 dalyje yra nustatyta, kad „Jeigu valstybė narė nusprendžia nustatyti patvirtinimo procedūrą <...>, ji atitinkamiems priimančiesiems subjektams pateikia aiškią ir skaidrią informaciją apie, *inter alia*, patvirtinimo sąlygas ir kriterijus, patvirtinimo galiojimo laikotarpį, reikalavimų nesilaikymo pasekmes, įskaitant galimą patvirtinimo panaikinimą arba atsisakymą jį pratęsti, taip pat apie visas taikytinas sankcijas.“ Atkreiptinas dėmesys, kad ūkinės veiklos laisvės ribojimo esminės sąlygos, tokios kaip patvirtinimo sąlygos ir kriterijai, turėtų būti įtvirtintos įstatymo lygiu, tačiau Įstatymo projekte nėra nuostatų dėl aukštųjų mokyklų patvirtinimo ir patvirtinimo panaikinimo sąlygų, patvirtinimo galiojimo laikotarpio ir kitų nuostatų. Vadovaujantis Mokslo ir studijų įstatymu, aukštųjų mokyklų veikla yra autonomiška, todėl manytina, kad dėl siekio nustatyti Įstatymo projektu siūlomą reguliavimą turėtų būti konsultuojamasi ir su aukštosiomis mokyklomis, taip pat turėtų būti užtikrinti aukštųjų mokyklų teisėti lūkesčiai ir numatomas

pakankamas laikotarpis prisitaikymui prie naujo teisinio reguliavimo. Atsižvelgiant į tai, nepritartina Įstatymo projekto 7 straipsnio 1 dalyje numatytam keitimui.

5.3. Atsižvelgiant į nepritarimą Įstatymo projekto 7 straipsnio 1 dalyje numatytam keitimui, siūlytina atsisakyti Įstatymo projekto 3 straipsnyje numatyto Įstatymo 35 straipsnio 1 dalies papildymo 18¹ punktu ir Įstatymo projekto 8 straipsnyje numatyto Įstatymo 50 straipsnio 1 dalies papildymo 9¹ punktu.

6. Kadangi Įstatymo 53 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktai Įstatymo projekte pripažįstami netekusiais galios, Įstatymo projektas papildytinas Įstatymo 26 straipsnio 2 dalies keitimu išbraukant nuorodą į Įstatymo 53 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktus.

7. Įstatymo 107 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Lietuvos valstybės politikos užsieniečių integracijos srityje nuostatoms įgyvendinti skiriamos Lietuvos Respublikos valstybės lėšos, taip pat gali būti naudojamos tarptautinių organizacijų, Europos Sąjungos struktūrinių fondų, Lietuvos Respublikos fizinių ir juridinių asmenų įsteigtų humanitarinės pagalbos fondų, nevyriausybinių organizacijų lėšos. Siekiant, kad būtų nustatytas teisinis pagrindas reglamentuojant valstybinės kalbos mokymo organizavimo ir finansavimo tvarką numatyti ir pačių užsieniečių, darbdavių ir kitų užsieniečių kviečiančių ar priimančių fizinių ar juridinių asmenų prisidėjimo prie integracijos galimybes, siūlytina keisti Įstatymo 107 straipsnio 2 dalį ir nustatyti, kad integracijai, be šiuo metu Įstatymo 107 straipsnio 2 dalyje nurodytų finansavimo šaltinių, gali būti naudojamos fizinių ir juridinių asmenų lėšos.

8. Nepritartina Įstatymo projekto 12 straipsniu papildomo Įstatymo 141 straipsnio 2 dalies 3¹ punkto nuostatoms, kuriomis suteikiama teisė Migracijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Migracijos departamentas) darbuotojams tikrinti užsieniečio valstybinės kalbos mokėjimą ir Lietuvos Respublikos Konstitucijos pagrindų žinias. Pagal Įstatymo projekto 2 straipsniu papildomą Įstatymo 26 straipsnio 3³ dalį lietuvių kalbos mokėjimo lygį, taikomą užsieniečiui, nustato Vyriausybė, o nustačius lietuvių kalbos mokėjimo lygį užsieniečiui yra išduodamas pažymėjimas, kurio turinį, formą, išdavimo tvarką ir galiojimo laiką nustato švietimo, mokslo ir sporto ministras. Įstatymo projekto 9 straipsniu keičiamoje Įstatymo 53 straipsnio 6 dalyje taip pat nustatoma, kad Konstitucijos pagrindų egzaminų organizavimo ir jų išlaikymą patvirtinančių dokumentų išdavimo tvarką nustato švietimo, mokslo ir sporto ministras, o Konstitucijos pagrindų egzamino programą tvirtina švietimo, mokslo ir sporto ministras kartu su teisingumo ministru. Šios nuostatos reiškia, kad oficialios institucijos, turinčios teisės aktų nustatyta tvarka šiai veiklai vykdyti licenciją (parengti vertinimo turinį, organizuoti, vykdyti egzaminus ir pan.), išduoda valstybės pripažintus dokumentus. Migracijos departamento darbuotojams neturėtų būti suteikta teisė tikrinti užsieniečio valstybinės kalbos mokėjimą ir Konstitucijos pagrindų žinias, nes tai reikštų,

kad Migracijos departamento darbuotojai vertins oficialių valstybės įgaliotų institucijų teisės aktų nustatyta tvarka išduotų pažymėjimų pagrįstumą.

9. Atsižvelgiant į tai, kad nepritartina Įstatymo projekto 6 straipsnio 2 dalyje ir Įstatymo projekto 7 straipsnio 1 dalyje siūlomoms pakeitimams ir siekiant tinkamai įgyvendinti Įstatymo projektu keičiamas Įstatymo nuostatas bei laiku parengti įgyvendinamuosius teisės aktus, siūlytina Įstatymo projekto 13 straipsnio 3 dalyje nustatyti, kad Įstatymo projekto 11 straipsnis įsigalioja 2026 m. liepos 1 d., o to paties straipsnio 8 dalyje nustatyti, kad Vyriausybė iki 2026 m. birželio 30 d. priima Įstatymo projekto 11 straipsnio nuostatų įgyvendinamuosius teisės aktus, bei atsisakyti Įstatymo projekto 13 straipsnio 7 dalies. Taip pat, atsižvelgiant į galimą Įstatymo projekte siūlomų nuostatų priėmimą, turėtų būti keičiamas Įstatymo projekto 13 straipsnio 5 dalyje nustatytas terminas Vyriausybei paskirti užsieniečių valstybinės kalbos mokymą koordinuojančią instituciją – 2026 m. kovo 1 d.

Atsižvelgiant į tai, kad naujų reikalavimų taikymas tiesiogiai priklauso nuo išsamios informacijos pateikimo ir komunikacijos su atvykstančiais užsieniečiais, darbdaviais bei studijuojančiais asmenimis, taip pat į tai, kad be aiškiai išdėstytos ir viešai paskelbtos informacijos apie nustatomus lietuvių kalbos mokėjimo ir leidimų gyventi išdavimo reikalavimus šie subjektai objektyviai negalėtų tinkamai pasirengti Įstatymo taikymui, siūlytina Įstatymo projekto 13 straipsnio 2 dalyje numatyti vėlesnį su lietuvių kalbos mokėjimu susijusių straipsnių įsigaliojimą – nuo 2028 m. sausio 1 d., o Įstatymo projekto 13 straipsnio 6 dalyje nustatomą terminą parengti įgyvendinamuosius teisės aktus nustatyti ne tik Vyriausybei, bet ir vidaus reikalų ministrui, švietimo, mokslo ir sporto ministrui ir teisingumo ministrui – iki 2027 m. gruodžio 31 d. bei atsisakyti Įstatymo projekto 13 straipsnio 9 dalies kaip perteklinės.

Be to, siekiant užtikrinti investuotojų teisėtus lūkesčius, siūlytina Įstatymo projekto 13 straipsnį papildyti 10 dalimi ir nustatyti, kad reikalavimas pateikti lietuvių kalbos mokėjimą patvirtinančius dokumentus nebūtų taikomas išduodant ar keičiant leidimus laikinai gyventi Lietuvos Respublikos investicijų įstatyme numatytais pagrindais pagal iki Įstatymo projekto priėmimo pasirašytas investicijų sutartis.

Ministras Pirmininkas

Vidaus reikalų ministras